

Elogi de la vida lleugera

Joan Garí

Bohumil Hrabal, de qui hem llegit títols deliciosos com *Trens rigorosament vigilats* o *Una solitud massa sorollosa*, aconseguix amb *Jo he servit el rei d'Anglaterra* una altra petita obra mestra. Amb el seu estil casual, fet de frases llargues –fragments d'un monòleg inacabable– vessades en cinc capítols d'estructura idèntica (tots comencen amb la fórmula “Escolteu bé el que us explicaré ara”), l'escriptor txec ens conta la història del cambrer Jan Díte. Díte s'estrena molt jovenet a l'hostal Praga Ciutat Daurada, on té l'ocasió de coincidir amb tota mena d'extrafolaris clients: inventors, venedors, poetes. Amb alguns fa amistat: el senyor Walden encatifa el terra de la seua cambra amb els bitllets de cent corones que guanya. El poeta Jódł somia a fer el mateix per tota la ciutat amb els 10.000 exemplars del seu llibre *Vida de Jesucrist*. I Jan, al seu torn, només s'imagina, davant cada dona que coneix, quina flor li escauria millor per a cobrir i guardonar la seua nuesa.

Les dones que freqüenten el Praga Ciutat Daurada són d'una mena molt concreta. No gaire lluny d'allí es troba Can Paradís, un prostíbul on per 800 corones pots jaure amb una dona a qui cobrir de pètals. És la primera meta en la vida de Jan Díte: estalviar aquesta quantitat per a honorar com cal la feminitat corsària.

L'atzar, però, anirà portant Díte a llocs diferents. El seu segon establiment serà l'Hotel Plàcid, a Stráně. Allò sembla una estampa dels millors moments de la Belle Époque, amb personatges d'antiga soca dedicats als plaers de la bona cuina i l'alt fornici. La següent destinació el retorna a Praga, a l'Hotel París, on coneixerà un *maitre* que va servir el rei d'Anglaterra. Però Díte no s'està de res: ell mateix serveix, al seu torn, el rei d'Etiòpia. Després es trobarà amb Lisa, una professora d'Educació Física dels Sudets, amb qui es casarà i tindrà un fill. Els alemanys, però, mai no consideraran

Jo he servit el rei d'Anglaterra

BOHUMIL HRABAL

Traducció de Monika Zgustova

Editorial Proa

Barcelona, 2012

272 pàgines / 17,90 euros

Díte un dels seus i, en canvi, els txecs el menystindran per haver-se emparellat amb una nazi.

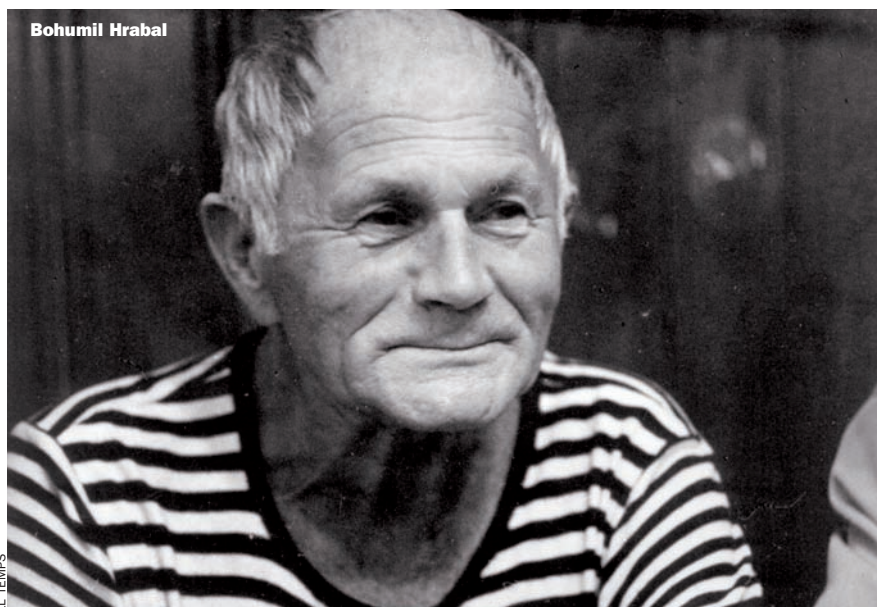
És l'època de la Segona Guerra Mundial. Lisa hi mor en un bombardeig, però la postguerra proporciona a Díte

una breu etapa de prosperitat: amb els segells confiscats per Lisa a jueus (sic) es compra un hotel als afores de Praga. L'adveniment del comunisme, però, significa una nova inflexió en la seua vida. És internat en un camp de concentració per a milionaris. Allí, el comandant li encarrega la cura de 200 parelles de coloms missatgers. Jan Díte, en efecte, és com el revers de la Colometa, però ací tota l'angoixa i el dramatisme de *La plaça del diamant* han estat substituïts per la sornegueria i la lleugeresa moral.

El protagonista acaba la seua vida als Sudets –d'on han estat expulsats els alemanys–, fent treballs forçats al bosc. Allí coneix un estrany professor de francès i la seua pupil·la, Marcela, de qui admira la bellesa de la intel·ligència. En aquest refugi solitari escriu la seua història i aprèn la suprema lliçó de la vida, “que l'home vàlid i autèntic és únicament aquell que sap retirar-se i viure en l'anonimat, que sap despullar-se de les falses identitats”.

Així escrigué Hrabal aquest llibre: en tres setmanes d'estiu en plena repressió després de la primavera de Praga. Publicat clandestinament, el text anava destinat a convertir-se en un emblema de la resistència jocosa del poble txec als avatars dels diversos totalitarismes.

www.oficidelector.blogspot.com

EL TEMPS